

Folketingets Miljøudvalg
Att.: Lone Loklindt
Formand for Miljøudvalget

16.09.14

Indlæg til brug for revision af vandsektorloven, vandprisloven og lov om folkevalgte vandforbuger-repræsentanter.

Til Folketingets Miljøordførere, Miljøministeren, Fødevareministeren, Finansministeren:

1. Lad være med at afskaffe (valg af) vandforbrugerrepræsentanter. Fortsæt muligheden for at vandforbrugere deltager i bestyrelsesarbejdet i vandforsyningsselskaber uden indblanding fra kommunalpolitik. Bak op om etablering af Vandforbrugerråd med valgte repræsentanter.
2. Afskaf afgifter og moms af drikkevandsprisen, eller omdiriger fremadrettet afgifterne til vandforsyningsformål.
3. Tilbagefør venligst den allerede opkrævede restskat, afgifter og moms til medfinansiering af f.eks. klimatilpasning, herunder udgifter til regnvandsbehandling. Fremtidig byrdefordeling: Vandforbrugere, dvs. via vandpris 33 %, Kommunemedfinansiering 33 % og Statsmedfinansiering 33 %.
4. Lav om på afregningsform for vejafvand, så Kommuner og Stat betaler for den faktiske udgift til bortskaffelse/behandling af vejvand i vandselskaberne.
5. Regering og Folketing må arbejde på at gøre drikkevand bedre og billigere. Og lovgive om enkle systemer som muliggør decentral anvendelse af regnvand til toiletskyl. Start med alle de offentligt ejede bygninger.
6. Indfør bindende regler for alle vandforsyninger for maksimalt lækagetab på 4 %. Stop bonusudbetalinger og decharge-bevilling ved lækagetab over 8%.
7. Stop den automatik, der hersker når vandbranchen, stat og kommuner blot regner med at vandforbrugerne fortsat bare betaler uden at bede om indsigt og bede om mulighed for at få indflydelse.

Baggrund:

Selskabsdannelsen blev meget dårligt modtaget af Danva og de mange daværende kommunale forsyningsafdelinger. Jeg var dengang Teknisk Chef i Rødovre Kommune og deltog i selskabsdannelsen og har deltaget i utallige drøftelser med kolleger, som regel i faglige fora i Danva.

Danva udarbejdede længe før ønsket om selskabsdannelser bench-mark, fordi der er så stor forskel på vandforsyningsydelse i mellem de mindre private forsyninger og de større kommunale. Det var et politisk ønske at vurdere disse forskelle. Man ønskede tillige at indføre topstyrede rationaliseringer, idet man havde en mening om et effektiviseringspotentiale i sektoren på kr. 1 milliard årligt. Det skulle senere vise sig at dette er langt større.

DER ER STADIGVÆK EN KÆMPEFORSKEL I VANDPRISERNE OVER DET GANSKE LAND.

Hidtil var økonomien og vandprisen defineret af de politiske udvalg af Borgmesteren.

Alle investeringer blev afskrevet samme år efter kommunale regler og vandprisen blev hævet såfremt kommunens miljøudvalg mente at udgifterne berettigede hertil.

Kommunerne havde ingen blusel eller moralske skrulper over at belåne forsyningerne, således at man kunne opføre børnehaver og kulturhuse på baggrund af ”gearede” lån i forsyningskassen.

Dette skete over det ganske land uden at hverken KL eller Staten greb ind.

Et klart eksempel kan ses i etableringen af Kulturhuset i Rødovre med lån i Fjernevarmekassen.

Fra politisk side ønskede man i ”nullerne” en adskillelse mellem forsyningsselskaberne og kommunernes økonomi af samme grund.

Man ønskede sig også en prisberegning som tog udgangspunkt i egentlige økonomiske opgørelsesmetoder og ikke i kommunaløkonomiske, der jo er noget helt andet.

Og dertil ønskede man noget lidt vanskeligere, nemlig at skabe en konkurrencesituation, ja endda at skabe en mulighed for at sælge forsyningsselskaber til private investorer, som flere steder i udlandet.

Den rette vandpris/ Den korrekte værdiansættelse:

Forsyningssekretariatets nyansatte økonomer fik opgaven at skabe en for vandsektoren spiselig åbningsbalance, således at der via afskrivningen blev tilført rigelige midler til vedligeholdelse af de allerede gennemførte investeringer i vandværker, ledningsnet og spildevandssystemer.

Desværre glemte man dengang at rådføre sig med SKAT, hvilket medførte mega restskatteudskrivninger, fordi SKAT angiveligt ikke kunne godkende disse ”opskruede” åbningsbalancer, som jo var fiktive værdiopgørelse.

SKAT reducerede i 2013 de fantasifulde åbningsbalancer, på de allerede afskrevne investeringer fra den kommunale tid. Og vandforbrugerne fik lov til at betale restskat via vandpriserne.

Politikerne har virkeligt tøvet med at anbringe et ansvar for denne dårlige oplevelse. Vi vandforbrugere må som altid blot acceptere tingenes tilstand og betale denne restskat til Staten.

Det samme skete da Østre Landsret idømte KE-Vand en voldsom millionbøde i straf og erstatning, fordi KE i årevis havde tilsidesat vandprismyndighedens henstillinger om at sænke den mellemhandlede vandpris til de 19 omegnskommuner. Overfaktureringen beløb sig ifølge Østre Landsret til kr. 305 millioner kroner, der selvfølgelig skulle tilbageføres til vandforbrugerne.

Vandforbrugerne blev heller ikke dengang hørt. En lignende sag i fjernvarmeforsyning i Århusområdet medførte tilbagebetalinger til forbrugerne af samme størrelsesorden.

Siden selskabsdannelserne er vandpriserne steget markant trods forudsigelser om det modsatte og alle de incitamentsmuligheder som man drømte om udeblev.

Aldrig har drikkevand været så dyrt som nu.

Vandprisen skal kun indeholde udgifter til egentlige vandforsyningsformål efter ”hvile-i-sig-selv-princippet”. Dette princip bør nu udformes i en egentlig lovtekst, idet det er et såkaldt ”ulovbundet” princip.

Afgifter og moms må væk subsidiært anvendes til vandforsyningsformål:

Dengang da vandpriserne i den kommunale tid var ganske lave og overskuelige blev det besluttet politisk at vandforbrugerne skal betale 25 % moms af forsyningsudgifterne. Nu hvor vandpriserne i flere forsyningsselskaber er over kr. 40,- pr m³ kan staten inkassere milliarder i denne moms på vand- og spildevandsydelse.

Denne moms bør reduceres til 0 % alene af den grund at vandpriser kun kan og skal anvendes til vandforsyningsformål og ikke være et sikkerhedsnet under statens finanslov, f.eks. til velfærdsydelse. Ligeledes er det problematisk at staten skal tjene penge på et fælles gode drikkevand. Der har været flere Statsrevisionsafgørelser om at forsyningsformål f.eks. ikke lovligt kan anvendes til indirekte eller direkte støtte af sportsbegivenheder.

Derfor må vandsektorloven rettes ind således at vandpriser kun anvendes til vandforsyningsformål Og ikke alt muligt andet.

Det samme kan anføres omkring de andre statsafgifter: 1) ledningsført vand og 2) vandspareafgifter, samt momsen af samme.

Disse afgifter er ikke relevante mere og bør blive afskaffet. Hvis ikke disse afgifter ønskes afskaffet da skal de opkrævede beløb anvendes til f.eks. de enorme udgifter vandforbrugerne bliver pålagt fordi kommunerne byggede afløbssystemerne forkert og ikke fik ændret normerne for dimensioneringen i tide. Allerede i firserne stod dele af Rødovre under vand, så temaet separering af regnvand fra kloakvand er ingenlunde en ny problemstilling.

Ligeledes har SF i årevis da de var i opposition ikke sparet en lejlighed til at påpege det store efterslæb der er/var i dimensionstilpasning og udbedring af kloakledningsnettet.

Det er jo velkendt at kloakledninger tillige virker til afdræning og at der dermed ledes meget store vandmængder til rensaanlæggene, der ved løber over og får fortyndet spildevandet og dermed forøgede udgifter til driften.

Oversvømmelser:

Byggeomyndigheder og afløbsingeniører har siddet på hænderne og underdimensioneret ledningsnettet i årevis, således at vi nu jævnlige oplever oversvømmelser.

Byggeriet af havnebadet i København med de meget kostbare forsinkelsesbassiner (Hofor og med fejl dimensionerede overløb ved kraftig nedbør) og de mange lukninger af overløb til havnen (lukning af ca. halvdelen af de 95 regnvandsoverløb) medførte forsikringskader på kr. 6 milliarder som i 2011, og derved blev det højt besungne københavnske havnebad – verdens dyreste havnebad.

I disse tilfælde har der ikke været en tredjeparts høring forinden disse meget kostbare investeringer. Og der findes mange andre eksempler på at ting ikke altid udvikler sig hensigtsmæssigt på trods af nok så mange forsikringer fra embedsmændene overfor politikerne.

Tredjeparts statiske målinger blev et lovkrav efter sammenstyrningen af Ballerup Arena.

Og tilstedeværelse af vandforbrugerrepræsentanter kan netop være denne tredjepart, der bruger sin sunde fornuft og stiller de rigtige spørgsmål, før det er for sent.

I den meget omtalte skolereform lovpakke, fandt politikerne tiden inde til at engagere et velanskrevet McKinsey rådgiver firma til at følge op på lovens implementering, angiveligt fordi man kunne frygte at lovens udrulning var i fare hos de mange skolelærere, der måske havde sin egen måde at efterleve lovens intentioner på.

Vi kender og husker alle BBC's "Javel, Hr. Minister", hvor (en juridisk eller verbal) forvikling er et middel til at bremse et nødvendigt politisk ønske om udvikling.

Det er som bekendt ikke altid at politikere træffer de rette beslutninger og det er som regel heller ikke nemt for almindelige vandforbrugere at komme til orde blandt de mange embedsmænd, der forsikrer politikerne om at de har helt styr på de tekniske og økonomiske forhold.

Erfaringer med revision af en bekendtgørelse:

Jeg tænker tilbage på mine mange år som formand for ERFA-gruppen om rottespærre fra 2000, hvor vi analyserede årsagen til det stigende antal rotteangreb og fandt frem til en fornuftig anvendelse af den dansk udviklede rotte-klap-spærre, som vi installerede i Hillerød Hospital og flere steder i Malmø.

Min bog Paradigmeskifte i Dansk Rottebekæmpelse forærede jeg Miljøudvalget i 2008.

Bogen blev finansieret af Bornholms Regions – og Guldborgsund kommuner.

Først i 2012 turde en modig Miljøminister Ida Auken revidere Bekendtgørelsen om rottebekæmpelse, Bl.a. med en tvungen indførelse af rottespærre primært ved offentlige institutioner. Alligevel fik KL og Danva indføjret "såfremt det er teknisk muligt" – en fuldstændig unødvendig og juridisk umulig tilføjelse, der kun har til formål at sinke indførelsen og anvendelsen af rottespærre.

I 2015 skal 3-års perioden for anvendelsen af rottespærre afrapporteres til Miljøministeren.

De steder, jeg har opsat rotte-klap-spærre, er rotteangrebene og ødelæggelser ophørt og sikringsordningerne gjort overflødige. Rotternes ødelæggelse af kloakledningerne er derved ophørt, fordi rotte-bestanden er gået markant tilbage. Gennemgang af 16 brønde i Hillerød Hospital i september 2014 viser at der ikke er rotteforekomster efter installation af 12 rotte-klap-spærre.

Danva og dermed KL har i mange år modarbejdet rottespærre-klap-spærrer og til sidst saboteret den ERFA-gruppe som jeg har haft glæde af i mange år med deltagelse af ca. 50 % af landets kommuner. Eksemplet viser med hvilke midler embedsmænd modarbejder et politisk ønske om at indføre f.eks. rotte-klap-spærrer, i stedet for aktivt at gå ind og tilbyde en korrekt afprøvning. Endda de kr. 10 mio. som KE Vand blev pålagt af Miljøkontrollen (omtalt i Folketinget i 2007) at anvende på at analysere fordele og ulemper ved rotte-klap-spærre blev en katastrofal rapport, som må kasseres, fordi projektet valgte at afprøve rottespærrer, der allerede var taget ud af markedet, og de rottespærrer som vi havde installeret ønskedes ikke undersøgt for funktionalitet. KE vand var projektansvarlige og man havde tilknyttet Teknologisk Institut og Danva og KL, der havde det til fælles at de ikke havde erfaringer med at installere og afprøve rottespærrer i kloaksystemerne, således som vores erfa-gruppe har.

Hvorfor vigtigt med vandforbrugerrepræsentanter:

Derfor er det vigtigt med vandforbrugere i bestyrelserne i de mange forsyningsselskaber.

Og disse vandforbrugere udfører efter min opfattelse deres mission bedre uden at være hægtet op på en kommunalpolitisk dagsorden.

Jeg må dog tage udgangspunkt i mit eget kandidatur siden jeg blev valgt ind i Nordvands bestyrelse på baggrund af bare 170 aktive stemmer.

Valget var dårligt forankret i medierne og Forsyningsselskaberne sendte ikke brev ud med kandidatudtalelser og valghandling, men indrykkede blot en annonce i det lokale ugeblad.

Loven og dermed valgbehandlingen blev udsat i 2 år og det var klart fra starten ikke i forsyningsselskabernes eller Danvas interesse at disse ”besværlige” vandforbrugere skulle have sæde i de mange bestyrelser.

Det første man mødes med som nyvalgt er da også en forventningsafstemning og derefter et krav om at underskrive en tavshedserklæring. I modvægt til en sådan kunne det være nyttigt med en kommunikationsplan, men nej, det findes ikke.

Ved den nyligt afholdte drikkevandskvalitetets-konference (11.9.14) omtales vandforbrugere som en befolkningsgruppe, man ikke rigtigt kender og som kunne finde på at tro på pressens evindelige forsøg på at miskreditere sektoren.

Hvem husker ikke drikkevandskandalen i Køge, hvor folk blev invaliderede af åbenbare fejl i sikringen af rent drikkevand. Selv samme vandværk var tæt på at vinde Danvas årlige drikkevandskonkurrence.

Kogepåbud af drikkevand udstedt til 500.000 københavnere må da siges at være en afmagtssituation uden en kendt forureningskilde af drikkevandet. I disse uger er det således Halsnæs, der må udstede kogepåbud.

De mange lækager og de mange beholdere som ikke vedligeholdes tilstrækkeligt er en stadig risikofaktor til vandkvaliteten for forekomst af jordbakterier. Ekstremregn og opstigende grundvand giver risiko for tarmbakterier i drikkevandsledningerne evt. i forbindelse med rørbrud.

Lækagefrekvenserne er alt for høje og der på indføres et paradigmeskifte i indsatsen, der langt fra er tilstrækkelig.

Selv om der er en høj standard i forsyningssektoren, god forsyning med relativt få fejl, så bliver Vandforsynings-ydelsen dyrere og dyrere og vandkvaliteten fortsat gennemsnitlig og ikke højere.

Når nye forureninger dukker op som flouridforbindelser sidder sektoren igen på hænderne og vandforbrugerrepræsentanterne må rejse den type spørgsmål til bestyrelsesmøderne.

Kvalitetssikringen er langt fra tilfredsstillende. Dette ses i at forbrugerne i stort antal køber vand på flasker og anvender kulfiltrering og magnetiske behandlinger og alkaliske og ioniserende efterbehandlinger af drikkevandet.

De meget store virksomheder som Novo Nordisk og Novozymes investerer i egne vandbehandlingsanlæg, hvor begrebet efterpolering af drikkevand, dækker over at sædvanlig

vandkvalitet som nogle af os drikker fra vandhanerne ikke kan anvendes i mange produktionsvirksomheder uden efterbehandling.

Ansvar for vandsektoren og drikkevandskvaliteten:

Miljøministeren har ansvar for vandforsyningssektoren, Fødevarerministeren for drikkevandskvaliteten. Mon ikke tiden er inde til at et og samme ministerium har ansvar for Befolkningens sundhed ved indtagelse af drikkevand, som vi angiveligt skal drikke 2 liter af om dagen.

Jeg føler mig overbevist om, at mange vandforbrugere kunne ønske sig at de fastlagte grænseværdier for miljøfremmede stoffer gøres mindre og mindre, idet ingen indhold af miljøfremmede stoffer må være et udviklingsmål.

Problemet er blot at vandkvalitet stort set altid defineres i vandværksvand og sjældent i det vand som indtages hos vandforbrugerne og f.eks. skolerne.

Hvorfor er det lige at flere hundrede meter såkaldte (og uisolerede) koldtvalsledninger på skolerne monteres i rørkanaler sammen med varmtvandsrør? Emnet har været påpeget i masser af år men intet er sket. Skolernes drikkevand skal da være det bedste af det bedste.

Stigende vandpriser, igen, igen:

Gladsaxe Kommune forventes dette efterår at vedtage en spildevandsplan hen over hovedet på borgerne, som medfører at vandprisen vil stige fra kr. 40,- til kr. 100,- pr m³.

Kommunens Miljødirektør har meddelt i det grønne råd at kommunen selvfølgelig ikke kan finansiere en sådan plan, så det må Nordvand så gøre ved at optage lån på kr. 4 milliarder i Kommunekredit med tilbagebetaling over 40 år.

Det betyder, at jeg som folkepensionist i egen bolig får en årlig vandudgift fra nu kr. 5.000,- til kr. 14.000,-. (af denne pris betales 25% i afgifter og moms). Dette forhold, samt grundskyld (steg med 7% p.a), ejendomsskatter, afgiftsbelagte udgifter til el (80 % afgifter) og gas (75 % afgifter) tvinger os med lave skattebetalinger ud af egen bolig på grund af de mange indirekte afgifter og skatter.

Dette er bl.a. baggrunden for et forbrugerønske om at vandprisen gøres afgiftsfri.

Eller at statens afgiftsgrundlag anvendes til afhjælpning af konsekvenserne af ekstremregn,

Det offentlige må træde til, fordi de offentligt ejede forkert dimensionerede afløbssystemer, samt klimaforhold er forhold, som det offentlige må finansiere.

Vandforbrugerne kan og skal ikke betale for ledningsfornyelser, separering af ledningsnettet uden kommunens og statens medfinansiering.

Afgifterne og moms skal ikke opsnapes af kommunerne og stat og Staten ikke bagefter indføre nye betalingskrav til vandforbrugerne.

Vandpriserne skal kun benyttes til vandforsyningsformål og opkrævede afgifter og moms tilbageføres til vandforsyningsformål.

Emnet blev drøftet i bestyrelsen (hvor jeg er medlem) for Sammenslutningen af grundejerforeninger i Gladsaxe, der tæller 5.000 parcelhusejere. Synspunktet nyder fuld opbakning derfra.

Forsyningssekretariatet har gjort en kæmpeindsats på at efterleve lovgivningen som angiveligt er til revision nu.

Ganske få økonomer har kunnet udforme et økonomisk retvisende beregningsgrundlag for vandpriserne. Dette gjorde Forsyningssekretariatet, hvorved en kommunal priskurant nu er historie. Bureaukratisk javel, men Danvas bench-mark er ligeså bureaukratisk og tidskrævende.

Medlemskab af Danva koster ud over et årligt kæmpe medlemsgebyr et kostbart tidsforbrug hos de ansatte i forsyningerne.

Vandforsyningsbranchen er kendt for sin konservatisme, som i den grad stortrives i Danva regi, der for en stor del (50 %) af Danvas budget finansieres af rådgivere og entreprenører.

Danva er nærmest uødeliggjort i vandsektorloven og dette navn på en brancheforening bør fjernes fra lovteksten.

Mange andre end Danva kan have en bedre indstilling til vandforsyningsområdet, f.eks.

Vandforbrugere.

Vandforbrugerne mangler et landsdækkende organ. Men det er på vej.

I nordvandsområdet har vi etableret et Vandforbrugerråd for Gladsaxe og Gentofte.

Det er for mig vigtigt at lokale vandråd ikke udelukkende bemandes med byråds-parti-politikere.

Forbrugerrådet ønsker desværre ikke at dække vandforbruger-området.

Vandforbrugerrepræsentanter:

Vandforbrugerrepræsentanter som undertegnede fører en aktiv indsats for bedre og billigere drikkevand og en bedre og hurtigere indsats mod f.eks. lækagetab i ledningsnettet.

Der er i 2014 vedtaget en hel ny og målrettet indsats mod lækagetab der i for mange år lå på mellem 10 og 12 %. I 2006 var lækagetabet 4% i Gladsaxe.

I Rødovre nedbragte vi lækagetabet fra 11,5% til 5,5% på få ved hjælp af dansk teknologi.

Værdien af det salgbare drikkevand der spildes i Gladsaxe og Gentofte udgør i vandforbrugeroplevede priser årligt 28 mio. kr.

Og tabet er på et år 700.000 m³. Og alligevel figurerer dette tab ikke i regnskaberne som en selvstændig note, som kan bruges til at ”bench-marke” efter. Lovkrav til udformning af regnskaber mangler, idet hverken KPMG eller PWC er i stand til at agere bedre og mere nuanceret end de krav vi vandforbrugere kan stille til gennemsigtighed af regnskaberne.

Hvilke andre bestyrelser for selskaber ville acceptere et varesvind på 10-12 % i salgbare varer uden revisions-påtegning ???

I den forbindelse bevilger kommunerne ikke nærmere specificeret de-charge (ansvarsfrihed) og der bevilges bonus til direktion, trods alt for høje vandspild.

Hvorfor skal vandforbrugerne straffes på den hårde måde med ekstraafgifter og moms af denne for at lære at lukke for vandhanen ved tandbørstning, når kommunernes vandmyndighed intet gør for at følge op med påbud om nedbringelse af dette på landsplan enorme vandspild?

I nordvandsområdet indbetaler vandforbrugerne kr. 35 mio. årligt i den statslige vandspareafgift.

De årlige udgifter forårsaget af ledningsbrud kan nemt udgøre 10 % af driftsbudgettet.

Den af Danva anbefalede totaludskiftning af vandrør fra støbejern til plast koster kr. 3,5 mio. pr løbende km, men vil ikke i sig selv reducere lækagetabet, fordi der ikke er taget hul på hvorledes de private stikledninger kan fremtidssikres.

I Albertslund ejer vandforsyningsselskabet stikledninger fra skel til sokkel, som vistnok det eneste sted i landet. Kan dette emne tilgodeses i jeres lovrevision?

Man kan jo ikke blot udskifte 600 km forsyningsselskabsejede vandledninger over 40 år (ca. kr. 50 mio. årligt) uden at indtænke en fornyelse af de private (og offentligt ejede) stikledninger, som i Gladsaxe og Gentofte.

Albertslund og til dels i Skive har tænkt på de private stikledningernes separering. I Rødovre tilbød vi parcelhusejerne for et symbolsk beløb at udskifte stikledningen til sokkel når vi alligevel arbejdede i gaden med ledningsudskiftninger. Det er jo i vandselskabets interesse at nedbringe lækagetabet i de private stikledninger.

Jeg forsøger med dette indlæg at pege på at vandforbrugerrepræsentanterne har en vigtig plads i bestyrelserne for bl.a. at opkvalificere beslutningsprocesserne.

Kommuner og Forsyningsselskaber og Danva er jo alle de første til at pege på at enhver aktivitetsudvidelse må og skal betales via vandpriserne.

Stort set hele vandforsyningsbranchen foruddiskonterer samtlige aktiviteter i det kommende års vandpriser.

Tænk blot på de kolossale lønudgifter, tjenestemandspensioner (der burde være blevet i kommunerne, fordi ordningerne blev aftalt i den kommunale tid) og bonusordninger, der udbetales i branchen. Jeg kunne godt nævnte et par emner som burde undersøges af Statsrevisionen.

Vejvandsbidrag:

Det er netop kommet frem at afregning af vejafvanding ikke er retvisende for de faktiske udgifter ved håndtering af dette vejvand. Kommunerne (vejbestyrelserne) betaler for lidt for at komme af med vejvandet.

Dette betyder at udgifterne lægges over på vandforbrugerne og at kommunerne (vejbestyrelserne) slipper for billigt.

KPMG og Århus Vand har opgjort de faktiske udgifter for bortskaffelse og håndtering af vejvand til kr. 50 mio. om året i Århus. Århus Vand får selvfølgelig langt mindre.

I samme opgørelse anslår man at 33 % af det overfladevand der skal bortledes stammer fra vejnettet. Når nu Gladsaxe regner med at vandforbrugerne i Gladsaxe skal betale samtlige udgifter til separering af vejvand, så må vandforbrugerne forlange at kommunen mindst betaler 33%, og at Staten betaler andre 33% og så kan de offentlige og private stikledningsejere måske betale resten.

Forsyningssekretariatet er vandforbrugernes garant for at vandpriserne ikke oplever en endnu større prisstigning end set.

Men ingen af disse instanser heller ikke Danva vil eller kan reducere afgiftsbelastningen og ej heller arbejde for at tilbageføre disse betydelige beløb til vandforsyningsformål.

Jeg er klar over at emnet kræver en plads i finanslovsforhandlingerne for året 2015-2016.

Men forligskredsen bag en revision af vandsektorloven bør stå vagt om at værne hvile-i-sig-selv-princippet og få gjort dette princip lovbundet med de elementer, som jeg her medtager i denne skrivelse.

Emner som udbudspolitikken kan gøre en stor forskel på den lokale beskæftigelse i stedet for de mangeårige udbud, der stort set kun gavner Aarsleff i Århus og derigennem Danva.

Borgmesteren i Helsingør var i går ude med, at mange små udbud giver større ordreportefølger til de mellemstore lokale virksomheder, hvilket jo gavner andre lokale virksomheder.

Vi oplever i disse år butiksdød flere steder i Gladsaxe. Helsingør oplever sikkert det samme.

Vi vandforbrugere ønsker ikke at støtte store virksomheder i andre kommuner. Vi ønsker at støtte de lokale virksomheder.

Sammenlægninger af mange små forsyningsvirksomheder kan være en måde at billiggøre forsyningen, også dette bør overvejes. Der går let lokalpatriotisme i de små vandværker, som f.eks. Birkerød amba.

Med afskaffelsen af amterne blev det de enkelte kommuner, der fik ansvaret for anvendelsen af grundvandsressourcerne og også ansvaret for at sænke forureningstrykket.

I flere og flere vandforsyningsplaner er der indføjet at lokalt grundvand skal anvendes af de lokale vandværker til drikkevandsformål. Desværre er der alt for mange grundvandsressourcer blevet ødelagt af fortidens "siddende på hænder" over for f.eks. Århus Universitets Cheminova, dels i Ballerup, dels i Harboøre.

Vandindvinding er ligeledes et område der kan udvikles og gøre bedre. Indretning af moderne regionale kildepladser bør man arbejde på i stedet for den underskov af in-effektive og mere eller mindre kontaminerende borer.

Se blot på et enkelt GEUS kort over indvindingsboringer.

Hvis ikke branchen kan rydde op, må der en regulering til.

Anvendelse af drikkevand til toiletformål er også et område, der bør reguleres.

Noget så vigtigt som værn af rent drikkevand og drikkevandsforsyning må ikke udsættes for manglende beslutninger og politik af værste skuffe eller snæver økonomitænkning som Statens. Drikkevand er et fælles gode og livsnødvendig og drikkevand må ikke blive så dyrt på grund af økonomitænkning hen over hovedet på vandforbrugerne, som f.eks. klimatilpasning.

Til Folketingets Miljøordførere, Miljøministeren, Fødevareministeren, Finansministeren:

1. Lad være med at afskaffe (valg af) vandforbrugerrepræsentanter. Fortsæt muligheden for at vandforbrugere deltager i bestyrelsesarbejdet i vandforsyningselskaber uden indblanding fra kommunalpolitik. Bak op om etablering af Vandforbrugerråd med valgte repræsentanter.
2. Afskaf afgifter og moms af drikkevandsprisen, eller omdiriger fremadrettet afgifterne til vandforsyningsformål.
3. Tilbagefør venligst den allerede opkrævede restskat, afgifter og moms til medfinansiering af f.eks. klimatilpasning, herunder udgifter til regnvandsbehandling. Fremtidig byrdefordeling: Vandforbrugere, dvs. via vandpris 33 %, Kommunemedfinansiering 33 % og Statsmedfinansiering 33 %.
4. Lav om på afregningsform for vejafvandning, så Kommuner og Stat betaler for den faktiske udgift til bortskaffelse/behandling af vejvand i vandselskaberne.
5. Regering og Folketing må arbejde på at gøre drikkevand bedre og billigere. Og lovgive om enkle systemer som muliggør decentral anvendelse af regnvand til toiletskyl. Start med alle de offentligt ejede bygninger.
6. Indfør bindende regler for alle vandforsyninger for maksimalt lækagetab på 4 %. Stop bonusudbetalinger og decharge-bevilling ved lækagetab over 8 %.
7. Stop den automatik, der hersker når vandbranchen, stat og kommuner blot regner med at vandforbrugerne fortsat bare betaler uden at bede om indsigt og bede om mulighed for at få indflydelse.

Mange af de emner, som er omtalt i dette notat var aktuelle for 10 år siden, men det interne ”drive” i forsyningselskaberne har ikke været overbevisende. Forhåbentligt kan vandforbrugerrepræsentanterne gøre en forskel. Jeg prøver på det.

BioLiving

Torben Sønnichsen Cand. scient.

Miljøkonsulent og miljøentreprenør

Stats. aut. Skadedyrsbekæmper

Øbro Helsekost, ejer

Formand og stifter af Vandforbrugerrådet i Gladsaxe og Gentofte.

Bestyrelsesmedlem af Nordvand. (Gladsaxe Gentofte).

Medlem af bestyrelsen i Sammenslutningen af grundejerforeninger i Gladsaxe

Medlem af Det Grønne Råd, Gladsaxe Kommune

Formand for ERFA-gruppen om rotte-klap-spærrer

Medlem af bestyrelsen af Københavnertunnelgruppen.

BioLiving · Jægergangen 16 · DK-2880 Bagsværd · Danmark
Mobil: +45 2728 4899 · www.bioliving.dk · torbensan@gmail.com